

guistic identity of minorities within their respective territories, and shall encourage conditions for the promotion of that identity”.

I den forbindelse henledes opmærksomheden på FN's generalforsamlings resolution af 1994 (48/138), hvori staterne opfordres til (urges) ”to promote and protect the rights of persons belonging to national or ethnic, religious and linguistic minorities, as set out in the Declaration, including through the facilitation of their full participation in all aspects of the political, economic, social, religious and cultural life of society and in the economic progress and development of their country.” Og som i punkt 8 opmuntrer ”intergovernmental and non-governmental organizations to continue to contribute to the promotion and protection of the rights of persons belonging to national or ethnic, religious and linguistic minorities”. Hermed er mindretalsspørgsmålene blevet gjort til et anliggende for regionale såvel som ikkestatslige organisationer – altså verdensofentligheden. De er således ikke længere noget indre anliggende.

Udvalget ønsker også at fremhæve Europarådsrekommendationen 1201, 1993, i forbindelse med en protokoltilføjelse vedrørende de nationale mindretalsrettigheder til Den europæiske Menneskerettighedskonvention, i hvis præambel nr. 3 problemets kerne beskrives:

”Considering that only the recognition of the rights of persons belonging to a national minority within a state, and the international protection of those rights, are capable of putting a lasting end to ethnic confrontations, and thus of helping to guarantee justice, democracy, stability and peace”.

Europarådets parlamentariske forsamling fremhæver her den internationale beskyttelse af de nationale mindretal og bestemmer i artikel 2 medlemskab af en national minoritet som værende ”et frit personligt valg”.

I Artikel 11 går Europarådet videre og bestemmer, at de nationale mindretal på de steder i nationen, hvor de udgør et flertal, skal have en form for forvaltningsmæssig særstatus:

”In the regions where they are in a majority the persons belonging to a national minority shall have the right to have at their disposal appropriate local or autonomous authorities or to have a special status, matching the speci-

fic historical and territorial situation and in accordance with the domestic legislation of the state”.

Udvalget bemærker i forbindelse med denne rekommandation, at statscheferne på deres møde i Wien 9.10.1993 undlod at efterkomme rekommandationen, hvilket Forsamlingen i Rekommandation 1231, 1994, ”dybt beklagede”, idet den samtidig gjorde opmærksom på, at ”The European Charter for Regional or Minority Languages”, der blev åbnet for underskrivelse i 1992, kun er blevet ratificeret af Finland og Norge.

Udvalget skal opfordre regeringen til at sørge for Danmarks ratifikation og samtidig henstille, at den danske regering arbejder for at fremme vedtagelsen af rekommandation 1201.

Til bestemmelse af, hvad et mindretal er, henleder udvalget opmærksomheden på ILO's konvention nr. 107, som SNU's formandskab har inddraget i sine afsluttende bemærkninger jf. bilaget side 7.

Ligeledes har udvalget bemærket det af formandskabet nævnte responsum fra Den internationale Domstol om fællesskabsbegrebet, jf. bilagets side 6-7.

Der er i dag mange internationale organisationer fra FN til Østersørådet, som har i opdrag at beskytte menneskerettighederne og folkenes rettigheder, men der er tydeligvis behov for at få skabt procedurer, som sikrer tidlig handling for at undgå, at kriser bliver til krige, og for at få præciseret, revideret, udvidet og legaliseret nogle beslutningsorganer, som på forpligtende vis kan varetage opgaven til alle folks gavn.

Udvalget kan i vidt omfang henholde sig til formandskabets betragtninger omkring nye instrumenter, jf. bilaget side 15 ff., men man vil især opfordre regeringen til nøje at følge og konstruktivt i FN at arbejde videre med realiseringen af tankerne omkring folkenes selvbestemmelse og mindretalsbeskyttelse i rapporten fra ”The Commission on Global Governance” (Carlsson/Ramphal-rapporten). 50-året for FN's tilblivelse er det rette tidspunkt til at foretage de tilpasninger og revisioner af FN-pagten, som gør FN's krisestyrende funktioner egnede til at løse de kriser, som karakteriserer vor tid.

Udvalget skal i den forbindelse pege på behovet for at give Den internationale Domstol